

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

26. Dies Aprilis. Gratiarum cessat discursus, ubi recursus non fuerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Aprilis.

Tessera.

315

gere. Itaque maneat altâ mente sepultum hoc me-
trum, ne Ingratitudinis incurras probum:

Lex & natura, & calum, Deus, omnia jura

Damnant ingratum, infauſto quaſiſidere natum.

26. DIES APRILIS.

Gratiarum ceſſat diſcurſus, ubi reſcurſus
non fuerit. *Sanctus Bernardus ſerm. 1. in
capite Jejunii.*

Ingratitu- I. **I**ngratitudo in homines eſt vitium
do erga magnum, & intolerabile: in homi-
Deum, num Conditorem, eſt maximum,
& incomparabile. Quis non ſtupeat, vel potiùs non
horreat? Hominum aliàs peſſimorum, per exigua be-
neſicia, nos movet ad benevolentiam, & obſequio-
rum promptitudinem: & interim immenſa Naturæ
munificentiffimæ beneficetia, ut grati ſimus, nos non
tantum non monet, ſed nec docet. Quid hoc monſtræ
ſi homo nobis, vel oculum dediffet, imò vel datum
vitio aliquo curaffet; pro beneficio tantillo, totum, ut
grati eſſemus, impenderemus & corpus, & animum:
Deus totum hominem fecit, imò refecit, nec æſtima-
mus eum beneficium. An naturâ perdit aqua, quod in
mari ſit, non in exiguo poculo? An domum aliquod
amittet naturam beneficii, quia Deus eſt auctor, cujus
natura eſt benefacere? Purior eſt aqua in fonte quàm
in cloaca; ſic & puriora ſunt beneficia Dei, quàm ho-
minum, qui plerumq; corrumpunt naturâ beneficii.
Cur igitur munera amittent privilegium, & reveren-
tiam ſuam, quod fiant à Deo: quæ ſi facta fuiſſent à
vili aliquo homine multò minora; niſi grati eſſemus,
non auderemus ſecurâ fronte, eſſe coram hominibus.
fed

sed puderet nos : & tamen , quia facta sunt à Deo impunè sumus ingrati, & coram Deo, & Angelis edemus sine pudore comparere. Estne ista infelicitas beneficii, factum fuisse à felicitate summa?

II. Forſan ignoras Dei beneficia , & ideo tardes in referenda gratia. Nuſquam, nec nunquã te poteris movere , quin ubique , & ſemper occurrant tibi Dei beneficia. Cælum nobis dat vitam, aſtra lucem & calorem, nubes imbrem, aer motum, & benignam aſpirationem, cryſtalla rupes , aurum montes, ſylva arbores, flores odores, apes mella, oves vellera, vitæ ambroſiam, oſtrea uniones, maria gemmas, purpuram, piſces; blatam, vermes, multæ animantes, ceterum. Totus mundus veluti horreum eſt ſuburbanum, quo, Divina Bonitas hominibus, tanquam Dominus providit ad beatæ vitæ propagationem. Cur igitur non æſtimamus tot dona ? cur non amamus tot donorum largitorem ? Grati ſumus erga latrones, quia non penitus ſpoliarunt nos : imò erga canes, quia latrando, vel mordendo cuſtodiunt noſtra & ingrati ſumus in eum, à quo accepimus non modicam multa, & magna, ſed omnia, & ne illa amittamus, perpetuò ſervat ? Grato in eum ſumus animo, qui nobis in quacunque opitulatus eſt neceſſitate. Quæ major neceſſitas, quàm nihil habere, nihil eſſe : Tunc Deus nobis ſubvenit , donando vitam , & eſſe , & tamen tanti beneficii oblivifcimur. Anne major miſericordia cenſebitur , opitulari quo vivamus , quàm dari ipſum vivere ? Quantò quis magis eget , etſi parum detur, pluri æſtimatur, quàm cum plus donatur minus indigenti. Deus cum ſummè egebamus, utpote qui nihil habeamus , quia nihil eramus , non parum

April.
aliquid
III.

ſervat
non illi
ſic Deo
beas; q
facies?
te totu
tentiam
denciam
Te totu
vitæ, ſec
te, non
do inte
neſcia
illi debe
partem
quo, ut
mentis
gulis m
ſi tantu
illi totu
cium R
nem, q
ne enir
& te re
pidus b
illud:

Clandi

aliqui

aliquid dedit, sed totum, quod sumus.

III. Vel ideo, quia unico momento te in vita conservat; licet pro illo millies vitæ jacturam faceres, non illi satisfaceres. Quod si pro beneficio minimo, sic Deo es obstrictus, ut te totum etiam infinities debeas; quomodo pro aliis maximis, & plurimis satisfacies? Te totum debes ei, quia se totum dedit tibi: te totum debes, quia in te impendit suam Omnipotentiam, occupavit Misericordiam, adhibuit providentiam, fatigavit sapientiam, usurpavit Bonitatem. Te totum illi debes, quia se totum tibi dedit, non invicem, sed libenter, quia ultro, non rogatus, quia sponte, non coactus: quia dedit se amando, quia eligendo inter infinitos: quia dedit prævidendo post beneficia maxima te fore maximè ingratum. Si toties te illi debeas totum, ob unicum beneficium: da saltem partem illi ob infinita beneficia; da saltem illi cor, à quo, ut posses dare, accepisti: & cum singulis momentis te conservet in vita, & præservet à culpa: singulis momentis te totum, Deo infinities debes. Quod si tantum sit minimum Dei beneficium, ut toties te illi totum debeas, quid propter immensum beneficium Redemptionis? quæ tantum excedit Creationem, quantum Deus excedit hominem: in Creatione enim, te dedit tibi, in Redemptione se tibi dedit, & tibi restituit. Sed quid dicam, quisque magis est cupidus beneficii accipiendi, quàm reddendi, juxta illud:

Clanditur ad dandum vola, panditur ad capiendum.